

GABRIELA VRÁNOVÁ V MAGICKÉM KRÁLOVSTVÍ POEZIE

HEREČKA GABRIELA VRÁNOVÁ PŘIPRAVUJE SE SVÝM SYNEM, REŽISÉREM ONDŘEJEM KEPKOU, NOVÝ PILOTNÍ POŘAD, PLNÝ POEZIE.

Zatím se jedná o nové DVD, vydávané pod hlavičkou České televize. Dost možná se ale kombinace krásného hereččina hlasu, hudby a podmanivé krásy krajiny, dostane i na obrazovky České televize.

Velikonoční zvyky

- Na Bílou sobotu se z ohořelých dřevěk udělal křížek a ten se donesl na pole, aby bylo úrodné. Někde se dávaly za trámy domu uhlíky, aby odradily požár. Doma se uklízelo, bílilo, pekly se mazance a beránci, pletly pomlázky, zdobila vajíčka.
- Na Boží hod velikonoční dostala každá návštěva kousek posvěceného jídla, trochu se dalo na pole, do studny a na zahradu – aby byla úroda, voda a dostatek ovoce.

Jaroslav Verián Vrána, váš otec, psal verše. K velké moci poezie se vyjádřil v jedné básni, vytvořené v posledních letech života: „Básník je ve všech skrytý v nás / Jen míra milosti různá...“ Jaký je podléváš vztah poezie a moderní doby?

Poezie se v našem běžném životě moc neobjevuje, a na první pohled se zdá, že nám nijak zvlášť neschází. Ale není to pravda, poetickou náladu, krásná slova potřebujeme jako dýchání. Otázka pouze je, jak básně přiměřeně v rytmu 21. století prezentovat.

Vy osobně jste niterným vztahem k poezii známá. Jak „bojujete“ za větší přítliv poezie do našich dní?

V roce 2007 vyšlo v nakladatelství

Radioservis dvojčeděčko Moji básníci – na něm mohou posluchači objevit dvacet desetiminutových děl koláže poezie. V každém pokračování vyprávím – spolu se svým hostem – o básníkovi, kterého mám ráda. Vydání projektu je startem dalšího mého nápadu a mého syna. Od „posluhačského“ projektu jsme se odrazili tentokrát k vizuálnímu. Ovšem se stejným cílem, aby se mezi lidmi objevilo více poezie.

Jaké prostředky v upoutávce, pilotním díle, volíte? Čím chcete diváky nalákat?

První díl prochází krajinou mého života, kráčíme po lince mého životního času. V prvním díle se tedy hodně objevuje Morava a spolu s ní poezie Demla, Zahradníčka, mého tatínka, Sládka, Nerudy. Výsledek by měl být mladý, nejde jen o vzpomínání. V jistě esenci se pokoušíme reflektovat poezii, hudbu a krajinu.

Půjde tedy pouze o českou poezii 20. století?

Otázkou je, zda půjde jen o DVD s názvem Království poezie, ale máme oba naději a víru, že se nejen tenhle díl objeví i v televizi. Nemohu vyjmenovat všechny básníky, ale do upoutávky jsme zařadili ty, s nimiž jsem přišla do styku už jako dítě. Samozřejmě,

Gabriela Vránová na Javorině.

že se nevzpírám vybírat i mezi cizími autory, pokud by se objevil další prostor, jistě bych sáhla po Corbičovi, nebo Apollinariovi, z ruské poezie po Jeseninovi.

Hodně vašich autorských projektů se nazývá Magnetický vítr... Proč?

Jde o magický název, alespoň pro mne a některé mé projekty. Podle mého názvu Magnetický vítr, namaloval malíř Vladimír Veselý – ob-raz – stojí na něm černovlasá žena s holýma nohama na zemi, a je tu také portrét plavovlásky s rozevlátlými vlasy,

která má moje rysy. Jedna z žen je v rozletu, tu druhou táhne k sobě země – představují dva protipóly. Také já mám, myslím, v sobě obojí, romantičku, která „chagalovsky“ létá a pragmatického člověka, s nohama pevně na zemi. Snažil proto se název Magnetický vítr – stal nejen názvem mé knížky fejetonů, ale i poetického pořadu ve Viole. Láká mě na něm už

samotná kontrastnost, rozporuplnost názvu...

Jak trávíte své dny a večery, pro vaši povahu není zřejmě celodenní „relaxace“ to pravé...

Hodně jezdím po republice s některými divadelními společnostmi – hraju asi desetkrát v měsíci. Často uvádím umělecké vernisáže, v pražském kině Mat proběhlo už pět mých autorských poetických večerů, salonů s pozvaným hostem. I když jsem pro časovou náročnost přestala učit hereckou tvorbu na Státní konzervatoři, vytvořili mi zde tzv. rozhlasovou dílnu, kde budu mít speciální tří-týdenní seminář. Před dvěma lety jsem stála u zrodu Mezinárodní herecké konzervatoře, soukromé školy – a nyní již druhý rok tady učím předmět herecká tvorba.

Opravdu se nenudím, a poezie? Vine se mým životem jako červený signál dál, zůstává stejně silná, jak byla pro mne od mala.

S Gabrielou Vránovou se nyní na obrazovce setkáváte v seriálu Sňatky z rozumu, který má pokračování v seriálu Zlá krev.

Text:(mich), foto: Ondřej Kepka

JEDEN Z MÝCH
OBLÍBENÝCH BÁSNÍKŮ
JE JAN SKÁCEL, VÁS
SNAD POTĚŠÍ BÁSNÍ JE
TO TAK SNADNĚ...

Jeto tak snadné
Najít cestu k nám
Okolo potoka
Po kterém pírkó plave
Přes zídku přelézt,
nadejít si humny,
Na mostku postát,
nad hučícím splavem
slovička hledat vhodná pro pěnu
Zase je zahodit
A jít, jít

Na cestu užznout si hůl
Spočítat hvězdy
V lese zabloudit
Tmu jako fúru sena před sebou
tlačit
A místo náprav
Uslyšet ze sna sténat ptáky
Je to tak snadné
Najít cestu k nám